

**STUDENT PISZĄCY PRACĘ DYPLOMOWĄ
NA KIERUNKU PIEŁĘGNIARSTWO STUDIA DRUGIEGO STOPNIA
JEST ZOBOWIĄZANY DO PRZESTRZEGANIA WYTYCZNYCH
CO DO UKŁADU PRACY:**

1. Rozmiarów pracy magisterskiej nie normują żadne reguły (optymalnie 40 – 60 stron znormalizowanego maszynopisu). O wartości pracy nie decyduje liczba zapisywanych stron, lecz trafność rozważań.
2. Praca powinna być zredagowana możliwie krótko, bez zarzutu pod względem stylistycznym, zgodnie z obowiązującą pisownią.
3. Praca nie może się składać z samych tylko cytatów.
4. Typowy układ pracy dyplomowej (magisterskiej) na kierunku pielęgniarstwo obejmuje:

WSTĘP

Krótkie wprowadzenie w tematykę, prezentację układu pracy

Wykaz skrótów wykorzystanych w pracy

I. CZĘŚĆ TEORETYCZNA

1.....

1.1.....

1.2. ....

II. CZĘŚĆ METODOLOGICZNA

1. Cel pracy, problemy badawcze i hipotezy
2. Metody, techniki i narzędzia badawcze
3. Organizacja i przebieg badań
4. Analiza statystyczna

III. CZĘŚĆ BADAWCZA

1. Charakterystyka badanej grupy
2. Wyniki badań

(w podrozdziałach należy opisać poszczególne wyniki, przedstawić je w postaci tabel lub rycin z uwzględnieniem analizy statystycznej)

IV. DYSKUSJA

V. WNIOSKI

VI. PIŚMIENNICTWO

VII. ANEKS

1. Spis rycin
2. Spis tabel
3. Załączniki (np. skale, ankiety itp.)

**STUDENT PISZĄCY PRACĘ DYPLOMOWĄ
NA KIERUNKU PIELĘGNIARSTWO STUDIA DRUGIEGO STOPNIA
JEST ZOBOWIĄZANY
DO PRZESTRZEGANIA PONIŻSZYCH WYMAGAŃ EDYTORSKICH:**

1. Marginesy: lewy 3,5 cm, prawy 1,5 cm, górny i dolny 2,5 cm.
2. Czcionka – wielkość 12 pkt., Times New Roman, Interlinia 1,5 (druk dwustronny od wstępu).
3. Numery stron (numerowanie zaczynamy od wstępu, na okładce i spisie treści numer nie powinien się pojawić), mogą być umieszczane w prawym dolnym rogu, albo na środku na dole.
4. Tytułu i sródtytuły – czcionka 14 pkt. pogrubiona.
5. Każdy główny rozdział pracy (oznaczone numeracją rzymską) rozpoczyna się od nowej strony.

6. Podrozdziały (oznaczone numeracją arabską) umiejscawia się w ciągu tekstu głównego rozdziału pracy, oddzielając od tekstu (z góry) odstępem jednego wersu.
  7. Przy formułowaniu tytułów rozdziałów i podrozdziałów, a także tytułów ilustracji nie stawia się kropek na końcu.
  8. Wyrazów w tytułach nie dzielimy.
  9. Wszystkie tabele powinny być ponumerowane, zatytułowane (tytuł zawsze nad zawartością) i zamieszczone w tekście w pobliżu miejsca, w których o nich mowa wraz z podaniem źródła z jakiego pochodzą jeśli nie są to wyniki badań własnych.
- Np.

Tabela 1. Jakość życia seniorów [1]

Dziedzina	Średnia (Śr)	Mediana (M)	Odchylenie standardowe (SD)
Ogólna jakość życia	2,92	3,00	0,85
Samocena zdrowia	2,71	3,00	0,95
Somatyczna	12,12	13,00	3,31
Psychologiczna	12,81	13,00	2,77
Socjalna	14,26	15,00	1,84
Środowiskowa	12,88	13,00	2,52

Przykład tabeli z wynikami badań własnych:

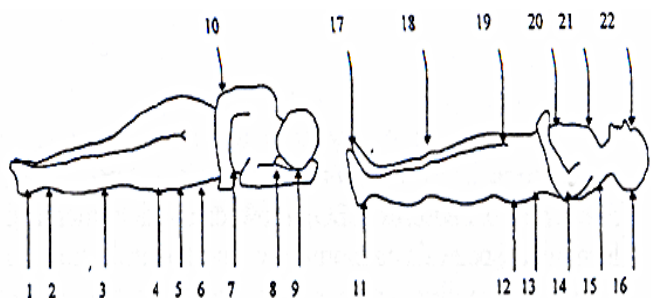
Tabela 2. Ocena Geriatryczną Skalą Depresji a zmienne socjodemograficzne

Zmienna		Średnia	Odchylenie standardowe	Analiza statystyczna
Płeć	Kobieta	5,96	3,21	Z=2,130 p=0,033
	Mężczyzna	4,87	3,05	

Wiek	65-69 lat	5,25	2,77	H=23,489 p=0,897
	70-79 lat	5,55	3,05	
	80-89 lat	5,92	4,00	
Stan cywilny	Wolni	6,36	3,24	t=2,710 p=0,007
	W związku	4,82	2,98	
Wykształcenie	Podstawowe	5,91	3,45	H=1,626 p=0,443
	Zawodowe	5,05	2,66	
	Średnie	5,03	2,81	
	Wyższe	5,02	2,82	
Sytuacja mieszkaniowa	Z rodziną	5,40	3,21	Z=1,414 p=0,157
	Samotnie	6,44	2,99	

p-poziom istotności; t – test t-Studenta; H- test Kuskala-Wallisa; Z – test Manna-Whitneya

10. Wszystkie skróty wykorzystane w tabeli powinny zostać wyjaśnione pod tabelą w legendzie. Dotyczy to każdej tabeli (przykład wyżej).
11. Uwagi objaśniające tabelę (np. rozwinięcie skrótów, jakie w tabeli zamieszczono) powinny znajdować się bezpośrednio pod tabelą (taka sama zasada dotyczy ryciny).
12. Rysunki, zdjęcia powinny mieć numerację kolejną, podpisy i być umieszczone w tekście w pobliżu miejsca gdzie są omawiane. Tytuł powinien być umieszczany pod rysunkiem/ryciną/zdjęciem. Np.

Rycina 1. Miejsca powstawania odleżyn [4]

13. Te same dane można zilustrować albo rysunkiem, albo tabelą. Zawsze wybieramy tylko jeden z tych sposobów ilustracji jakiegoś wyniku – nie należy tego samego wyniku ilustrować zarówno rysunkiem, jak i tabelą.
14. Każda tabela lub rysunek powinna w całości mieścić na jednej stronie.
15. Początek i koniec cytatu należy wyraźnie zaznaczyć znakiem „cudzysłowem”. Jeśli cytaty skracamy, należy zaznaczyć, wstawiając w miejsce po wyłączonym fragmencie cytatu następujący znak: (...), i umieścić dalszy ciąg cytatu. Jeśli chcemy cytat uzupełnić własną myślą, wówczas cytat uzupełniamy następującymi znakami: (...), pomiędzy które wpisuje się stosowne własne uzupełnienie.
16. Na końcu wiersza nie mogą znajdować się pojedyncze znaki np. „w”, „z”, „i”, „o”; powinny one być przeniesione na początek następnego wiersza za pomocą tzw. „twardej spacji”.
17. Spis piśmiennictwa powinien ograniczyć się do niezbędnych pozycji cytowanych w pracy, zalecane jest około 60 pozycji.
18. Spis piśmiennictwa należy przytoczyć w kolejności alfabetycznej
19. Każdą publikację podaje się w tekście za pomocą cyfry arabskiej w nawiasie kwadratowym np. [4] lub w przypadku dwóch i więcej pozycji [3,9,11], [3-6],
20. Cytowanie w spisie piśmiennictwa powinno mieć następujący układ:
  - a) dla artykułu w czasopiśmie naukowym: nazwiska autorów z inicjałami imion, oddzielone przecinkami, zakończone kropką, tytuł artykułu, kropka, nazwa czasopisma przytoczona w wg Index Medicum, rok, średnik, tom, dwukropek, spacja, pierwsza i ostatnia strona. Np.: Jakobsson U., Hallberg I.R. Loneliness, fear and quality of life among elderly in Sweden: a tender perspective. Aging Clin Exp Res. 2005; 17 (6): 494-501.
  - b) dla książki: nazwiska autorów z inicjałami imion, oddzielone przecinkami, zakończone kropką, tytuł książki lub tytuł rozdziału, kropka, [w przypadku prac zbiorowych: W: nazwiska redaktorów (red.), kropka, tytuł książki, kropka], miejscowość, dwukropek, wydawca, średnik, rok wydania, kropka lub – w przypadku wybranych stron - dwukropek, spacja, pierwsza i ostatnia strona).

Np.: Wojszel Z.B., Bień B. Wielkie problemy geriatryczne – rola zespołu terapeutycznego w opiece nad pacjentem. W: Kędziora-Kornatowska K., Muszalik M. (red.). Kompendium pielęgnowania pacjentów w starszym wieku. Podręcznik dla studentów i absolwentów kierunku pielęgniarstwo. Lublin: Wydawnictwo Czelej; 2007: 97-114.

c) dopuszcza się również cytowania ze źródeł elektronicznych.

Np.: Trzos A., E- triage. <http://ratownictwo.wasko.pl/artykuly/item/43-etriage>. [dostęp 23.03.2016].

21. Jeśli liczba autorów cytowanej pracy przekracza sześć osób, to wpisujemy trzech pierwszych, a pozostałych należy zaznaczyć skrótem: „i wsp.” lub „and al.” np.: Spiegel R., Brunner M., Ermini-Fünschilling D. and al. A new behavioral Assessment Scale for Geriatric Out- and In Patients: the NOSGER (Nurses’ Observation Scale for Geriatric Patients). *Journal of American Geriatrics Society*. 1991; 39 (4): 339-347.
22. Nie stosujemy w pracy znaków: * ♦ ● # itp. Jeżeli coś np. wyliczamy to stawiamy jedynie myślniki.